

Az irat elektronikus
irattal készített másolat.

a Győri Törvényszék mint elsőfokon eljáró bíróság útján [Abtv. 53. § (2) bekezdés]

Alkotmánybíróság
1015 Budapest
Donáti u. 35-45.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG		
Ügyszám:	IV/ 0 0 1 4 0 - 0 / 2023	
Érkezett:	2023 JAN 18.	
Érkezés módja		
☐ POSTÁN	☒ @	EGYÉB:
Példány: 1	Melléklet: 3	Kezelőiroda: <i>lu</i>

Győri Törvényszék	
Érkezési módja: elektronikus úton küldve postai úton érkező bekezdés	
Érkezett:	2022 DEC 21.
Az ügy száma:	10.K.700.864/2022
Példány:	Mell:

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Kívüljegyzett dr. Sepsi Tibor Lajos ügyvéd (székhelye: [REDACTED])

[REDACTED] a mellékletként P1 szám alatt csatolt meghatalmazás alapján [REDACTED] indítványozó (lakóhely: [REDACTED])

[REDACTED] mint indítványozó (a továbbiakban: Indítványozó) képviselőjében eljárva az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény („Abtv.”) 27. §-a alapján a Győri Törvényszék mint elsőfokú bíróság által hozott 10.K.700.864/2022/3. számú jogerős ítélettel, valamint az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján az annak meghozása során alkalmazott, a nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény 53. § (4) bekezdésével és 114. § (2) bekezdésével szemben az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

a) Az Abtv. 27. §-a alapján kérem, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság a Győri Törvényszék támadott ítéletét az Abtv. 43. § (1) bekezdése alapján semmisítse meg, mivel az sérti az Indítványozónak vonatkozásában a tanulásnak az Alaptörvény X. cikkében elismert szabadságát, valamint – ezen alapjoggal összefüggésben – a XV. cikk (2) bekezdésben rögzített jogegyenlőségi követelményt.

b) Az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján kérem, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság a nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény 53. § (4) bekezdését és 114. § (2) bekezdését az Abtv. 41. § (1) bekezdése alapján semmisítse meg, mivel az ellentétes a tanulásnak az Alaptörvény X. cikkében elismert szabadságával, valamint – ezen alapjoggal összefüggésben – a XV. cikk (2) bekezdésben rögzített jogegyenlőségi követelménnyel.

Indítványomat az alábbiakra alapozom:

I. A tényállás

1. Az Indítványozó – a támadott határozatban is szereplő módon – 2015. szeptember 1-jével kezdte meg doktorjelölti tanulmányait a Széchenyi István Egyetem Mezőgazdasági- és Élelmiszertudományi Karának Wittmann Antal Növény-, Állat- és Élelmiszer-tudományi Multidiszciplináris Doktori Iskolájában. Doktorjelölti jogviszonya a doktori képzés elvégzését követően, 2018. október 10. napján jött létre (azaz ekkor kezdődött meg a fokozatszerzési eljárása), így a doktori értekezés leadására vonatkozó, elmulasztása esetén a jogviszony megszüntetését megalapozó, az intézményi belső szabályzatok szerinti és a nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény (a továbbiakban: Felsőokt. tv.) 53. § (4) bekezdése szerinti határidőt ezen időponttól kell számítani.

2. Az e határidőre vonatkozó törvényi rendelkezés az indítványozó esetében – a tanulmányok megkezdésének 2015. szeptemberi időpontja miatt – a Felsőokt. tv. 53. § (4) bekezdésének 2015. január 1-jén hatályos szövegének első mondata volt, amely szerint *„[a] doktorjelölti jogviszony megszűnik a fokozatszerzési eljárás lezárásával, illetve akkor is, ha a doktorjelölt a jogviszony létesítésének napjától számított két éven belül nem nyújtotta be a doktori értekezését”*. A következő tanévtől ugyanakkor a doktori képzés szerkezete átalakult, a doktori képzést azóta a törvény alapján minden doktori iskolában komplex vizsga zárja le, és a fokozatszerzési eljárás lezárásának határideje e vizsga letételéhez igazodik. A Felsőokt. tv. 53. § (4) bekezdésének 2016. január 1-je óta hatályos rendelkezése szerint *„[a] doktorandusznak a komplex vizsgát követő három éven belül a doktori szabályzatban meghatározottak szerinti doktori értekezést kell benyújtania. Ez a határidő különös méltányolást érdemlő, a 45. § (2) bekezdésben szabályozott esetekben legfeljebb egy évvel a doktori szabályzatban meghatározottak szerint meghosszabbítható. A fokozatszerzési eljárásban a hallgatói jogviszony szünetelése legfeljebb két félév lehet.”* Lényegét tekintve azonban a doktorjelöltek helyzete azonos, a Felsőokt. tv. 53. § (4) bekezdésének régebbi és jelenlegi szövege is a doktori értekezés elkészítésének határidejét adja meg.

2. Az indítványozó személyes körülményeiben a doktori értekezés leadására nyitva álló időszakban jelentős változást okozott az új típusú koronavírus világjárvány, ami az értekezés

alaját képező kutatás tervezett módon történő befejezését ellehetetlenítette. Ez a helyzet a személyes jelenléttel végzett elméleti és gyakorlati kutatási tevékenységnek és munkának az ebben az időszakban fennállt köztudomású nehézségei mellett az indítványozó esetében azért is többletterhet jelentett, mert egyrészt 2017. október 31. óta krónikus Lyme kór diagnózisával gyógykezelés alatt áll, így a járvány szempontjából veszélyeztetett személyi körbe tartozott, másrészt pedig a járványügyi veszélyhelyzetben hónapokig saját maga oldotta meg 101 éves nagyszülei ápolását, nagyapja 2021. június 1., nagyanyja 2021. november 16. napján hunyt el, ami még jobban ellehetetlenítette disszertációja határidőben való megírását.

3. A Kormány a hasonló helyzetek kezelésére külön jogszabállyal, a doktori értekezés benyújtására előírt határidőnek a veszélyhelyzet idején történő meghosszabbításáról szóló 217/2021. (IV. 30.) Korm. rendelettel (a továbbiakban: Korm. rendelet) adott ugyanezen kötelezettségre ugyanezen indokból egyéves halasztást a komplex vizsgájukat 2018. február 1-je és 2021. május 10-e között teljesített hallgatóknak. A rendelkezés szerint „*[a] nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény 53. § (4) bekezdésétől eltérően a komplex vizsgát követő négy tanéven belül kell a doktori szabályzatban meghatározottak szerinti doktori értekezést benyújtania annak, aki a komplex vizsgáját 2018. február 1-je és 2021. május 10-e között teljesítette. Ez a határidő különös méltánylást érdemlő esetekben legfeljebb egy évvel a doktori szabályzatban meghatározottak szerint meghosszabbítható.*” Bár az indítványozó is ebben az időszakban – 2018. október 10-én – lett doktorjelölt, így ebbe a személyi körbe tartozik, azonban a veszélyhelyzeti kedvezményi rendelkezés formai okból mégsem terjed ki rá egyértelműen, mivel doktori tanulmányait nem a Korm. rendelet vonatkozó szabályában nevesített a Felsőokt. tv. 53. § (4) bekezdésének hatályos, hanem a 2015. szeptember 1-jén hatályban volt korábbi rendelkezése alapján kezdte meg.

4. A Széchenyi István Egyetem Mezőgazdasági- és Élelmiszertudományi Kara Wittmann Antal Növény-, Állat- és Élelmiszer-tudományi Multidiszciplináris Doktori Iskolájának vezetője, [REDACTED] DSc egyetemi tanár az I.3. pontban leírt mulasztásra hivatkozva az indítványozó hallgatói jogviszonyát a részére 2021. november 22-én kézbesített MÉKWDI-2021/223. határozattal törléssel megszüntette, amit arra alapozott, hogy az indítványozó a jogviszonyának létrejöttétől számított két éven belül nem nyújtotta be a disszertációját. A megállapított kötelezettségszegés alapjaként az iskolavezető nem jogszabályt, hanem intézményi belső szabályzatok rendelkezéseit (EDSZ 13. § 4. pont, TVSZ 44. § 9. pont) jelölte meg. Az indítványozó a döntéssel szemben a Felsőokt. tv. 57. § (1) bekezdés c) pontja és (3)

bekezdése alapján az ott meghatározott határidőt megtartva jogorvoslati kérelemmel élt, előadva az I.2. pontban foglaltakat, illetve jogszabálysértést állítva azzal összefüggésben, hogy rá az I.4. pontban leírt, a veszélyhelyzeti kormányrendeletben adott halasztás nem vonatkozik, így az iskolavezetői döntés sérti az egyenlő bánásmód követelményét.

5. A Széchenyi István Egyetem rektora a jogorvoslati kérelmet a MÉKWDI-2021/00010/3. szám alatt hozott, hallgatói jogviszony megszüntetésével kapcsolatos jogorvoslati kérelmet elutasító döntésével elutasította. Ennek indokaként a rektor azt jelölte meg, hogy a Korm. rendelet kiterjesztő értelmezésére és méltányosságra az indítványozó esetében nincs lehetőség, ám immáron a belső szabályzatok helyett a korábban hatályos Felsőokt. tv. 53. § (4) bekezdést hívja fel alkalmazott jogszabályként.

6. Az indítványozó a rektori döntést keresettel támadta meg a Győri Törvényszéken, a megtámadott közigazgatási határozat egyenlő bánásmód követelményét sértő jellege mellett a Korm. rendelet 1. §-ának hasonló okból fennálló alaptörvény-ellenességével is érvelve. Az eljáró törvényszéki tanács az ügyben bírói normakontroll indítványt nyújtott be a Tisztelt Alkotmánybírósághoz a Korm. rendelet 1. §-át támadva. Ezt az indítványt a Tisztelt Alkotmánybíróság ugyanakkor 2022. július 5. napján kelt 3352/2022. (VII. 25.) AB végzésével visszautasította, rögzítve, hogy az indítványozó bíró szerint a Korm. rendelet 1. § (1) bekezdése az alapügyben alkalmazandó jogszabály. A valóságban viszont az indítványra alapot adó körülmény éppen az, hogy a Korm. rendelet 1. § (1) bekezdése nem vonatkozik az indítványozóra (ekkor még: felperesre). A Korm. rendelet a Felsőokt. tv. hatályos 53. § (4) bekezdésének alkalmazásától tér el, azt határozza meg, hogy a komplex vizsgát követően mennyi időn belül kell az értekezést benyújtani. A Felsőokt. tv. 114. § (2) bekezdése folytán viszont a Felsőokt. tv. 53. § (4) bekezdése nem vonatkozik a felperesre, és így a Korm. rendelet 1. § (1) bekezdése sem. Mivel a Felsőokt. tv. módosításának hatályába lépése előtt komplex vizsgatételi kötelezettsége sem volt a doktoranduszoknak, így megállapítható: a Korm. rendelet sem formailag, sem tartalmilag nem vonatkoztatható a felperesre. Az Alkotmánybíróság megjegyezte, a támadott norma egy kedvezményt tartalmaz, ennek megsemmisítése azzal az eredménnyel járna, hogy a Felsőokt. tv. rendelkezéseit kell alkalmazni. Azaz nem a felperes számára nyílna meg a „plusz egy év” lehetősége, hanem azoktól venne el, akik az új rendszerben kezdték meg a doktori képzést. A felperesre nem vonatkozik a komplex vizsga letételének a kötelezettsége, így nem határozható meg olyan alkotmányos követelmény sem, amely mellett a Korm. rendelet a felperesre alkalmazható lenne.

7. Mindezen előzményeket követően a Győri Törvényszék a jelen alkotmányjogi panasszal támadott, 10.K.700.864/2022/3. számú jogerős ítélettel az indítványozó keresetét elutasította, mivel a jogszabályok az alperest nem jogosították fel az indítványozó tekintetében méltányossági jogkör gyakorlására, így a támadott közigazgatási határozat jogellenességét nem lehetett megállapítani {a támadott ítélet [22]-[25] bekezdései}. Az ítéletet az indítványozó jogi képviselője útján 2022. október 21-én vette át.

II. Eljárási kérdések, befogadhatóság

Alaptörvényben foglalt jog sérelme, érintettség, jogorvoslati lehetőség hiánya az Abtv. 27. §-a szerinti kérelem vonatkozásában

1. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés az indítványozó Alaptörvényben foglalt jogát sérti és jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette. Ugyanezen szakasz (2) bekezdés a) pontja alapján jogállástól függetlenül érintettnek minősül az a személy vagy szervezet, aki (amely) a bíróság eljárásában fél volt. Az Indítványozó a támadott határozattal elbírált ügy felpereseként járt el (az érvényesített igényt megalapozó közigazgatási hatósági eljárásban pedig ügyfél volt).

2. A jogerős ítélet nyomán a jelen indítvány érdemi indokolásában kifejtetteknek megfelelően sérült az indítványozó esetében a tanulásnak az Alaptörvény X. cikkében elismert szabadsága, valamint ezen alapjoggal összefüggésben a XV. cikk (2) bekezdésében elismert jogegyenlőség sérelme miatt alaptörvény-ellenes hátrányos megkülönböztetést is elszenvedett, mivel a támadott döntés megfosztotta, illetve a vele összevethető helyzetben lévő, a koronavírus pandémia által érintett, de a Korm. rendelet 1. §-ának hatálya alá tartozó hallgatókhoz képest kellő súlyú alkotmányos indok nélkül, őt hátrányosan megkülönböztetve zárta el a doktori tanulmányai folytatásának lehetőségétől.

3. Jelen ügyben az Indítványozó tehát az alapulfekvő bírósági eljárásban fél (felperes) volt, rá a döntés rendelkezést tartalmaz, jogaira és kötelezettségeire kihat. A Győri Törvényszék

támadott ítéletével szemben az ügyben további rendes jogorvoslati lehetőség nem áll a rendelkezésére.

Alaptörvényben foglalt jog sérelme, érintettség, jogorvoslati lehetőség hiánya az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti kérelem vonatkozásában

4. Az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerint alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz fordulhat az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet, ha az ügyben folytatott bírósági eljárásban alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán az Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be, és jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. Mint arra fentebb már utaltam, az indítványozó a támadott határozattal elbírált ügy felpereseként járt el, a támadott határozat pedig, ahogy az a tényállás összefoglalásából is kiténik, a jogvita eldöntésének alapjaként hivatkozik a támadott jogszabályi rendelkezésekre.

5. A jogerős ítélet tartalmát a támadott jogszabályi rendelkezés határozza tehát meg, így annak alkalmazása nyomán a jelen indítvány érdemi indokolásában kifejtetteknek megfelelően sérült az indítványozó esetében a tanulásnak az Alaptörvény X. cikkében elismert szabadsága, valamint ezen alapjoggal összefüggésben a XV. cikk (2) bekezdésében elismert jogegyenlőség sérelme miatt alaptörvény-ellenes hátrányos megkülönböztetést is elszenvedett, mivel a támadott döntés megfosztotta, illetve a vele összevethető helyzetben lévő, a koronavírus pandémia által érintett, de a Korm. rendelet 1. §-ának hatálya alá tartozó hallgatókhoz képest kellő súlyú alkotmányos indok nélkül, őt hátrányosan megkülönböztetve zárta el a doktori tanulmányai folytatásának lehetőségétől.

6. A II.5. pont szerinti következtetéseket az Alkotmánybíróság 3352/2022. (VII. 25.) AB végzésének az I.6. pontban összefoglalt tartalma is megalapozza. Az Indítványozó jelen indítványnak ezen alkotmánybírósági végzéssel való viszonya tekintetében előadja, hogy jelen indítvány – a végzésben foglaltak *erga omnes* hatályára tekintettel – természetesen kiindulópontként fogadja el a Korm. rendelet 1. § érdemi vizsgálatának jelen ügyben való kizártságát, ezért ennek indítványozásától tartózkodik is. Ugyanakkor az alkotmánybírósági végzésben foglaltak alapulvétele mellett is lehetőséget lát az indítványozó arra, hogy az érdemi indokolásában kifejtett módon a Tisztelt Alkotmánybíróság jelen indítványt érdemben elbírálja, illetve annak megalapozottsága esetén az alapjogi sérelmet orvosolni tudja.

7. A Györi Törvényszék támadott ítéletével szemben az ügyben további rendes jogorvoslati lehetőség nem áll a rendelkezésére.

Bírói döntést befolyásoló alaptörvény-ellenesség, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

8. Az Abtv. 29. § alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.

9. Az Indítványozó ezzel kapcsolatban rámutat, hogy – ahogy arra az Alkotmánybíróság is számos döntésében felhívta a figyelmet – az alapjogok gyakorlása tekintetében fennálló, kellő alkotmányos indokkal nem rendelkező hátrányos megkülönböztetés ellentétes a jogegyenlőség követelményével. Az indítvány által felvetett kérdések alkotmányjogi jelentőségét az indítványozó álláspontja szerint az is megalapozza, hogy a tanuláshoz az Alaptörvény X. cikkéből következő szabadságából következő alanyi jogi jogosultságok mibenlétét az Alkotmánybíróság még egyetlen döntésében sem fejtette ki.

Határidő

10. Az Abtv. 30. § (1) bekezdés alapján jelen alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés, azaz a Györi Törvényszék ítélete kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet benyújtani. Az ítéletet 2022. október 21. napján kézbesítették az Indítványozó részére, az alkotmányjogi panasz előterjesztésének törvényi határideje 2022. december 20. napja, tehát az Indítványozó jelen panasz benyújtásakor a törvényben foglalt határidőt megtartotta.

III. Az indítvány érdemi indokolása az Abtv. 27. §-án alapuló kérelem vonatkozásában

1. Az indítványozó álláspontja szerint a jelen ügy alapját képező eljárásban keresetét annak ellenére utasította el a bíróság, hogy az így hatályban maradt rektori határozat ellentétes az Alaptörvénynek a hátrányos megkülönböztetés tilalmát elismerő XV. cikk (2) bekezdésével, mivel az a tanulás Alaptörvény X. cikkében elismert szabadsága tekintetében az alábbi indokok szerint önkényes, ésszerű indokkal alá nem támasztott hátrányt okozott az indítványozónak hallgatói jogviszonya megszüntetésével a vele összehasonlítható helyzetben lévő más

hallgatókhoz képest, és így egyéb helyzetben alapuló közvetlen hátrányos megkülönböztetést valósított meg.

2. Az indítványozó az alapulfekvő közigazgatási határozat és a támadott ítélet alapján abba a helyzetbe került, hogy számára sem a jogszabály erejénél fogva, sem méltányossági alapon nem biztosítottak halasztást a koronavírus-járvány őt különösen súlyosan érintő következményeire tekintettel a doktori értekezése leadására. Mindeközben azon hallgatók, akik doktorjelölti jogviszonyukat vele egyszerre vagy még nála is korábban létesítették, ám a doktori képzést legalább egy évvel őutána kezdték meg, a Korm. rendelet erejénél fogva még a rájuk irányadó hároméves határidőhöz képest is automatikusan egyéves halasztást kaptak a kötelezettség teljesítése alól a járványhelyzet miatt. Minthogy mind a korábbi, mind a jelenlegi rendelkezések a fokozatszerzési eljárást elvégzését kötik időkorláthoz, a Korm. rendelet által kedvezményezett hallgatókkal az indítványozó álláspontja szerint a szabályozási cél szempontjából összehasonlítható helyzetben van (velük homogén csoportba tartozik). Az pedig, hogy – a jelenlegi szabályok alapján már egyéni felkészüléssel és a komplex vizsga letételével kiváltható – doktori képzésre mikor iratkozott be az indítványozó, bizonyosan nincs olyan jelentősége, ami ésszerű indokát adná annak, hogy az indítványozó ne részesüljön egy általánosan biztosított kedvezményben.

3. Mindezekre tekintettel tehát az indítványozót a döntés folytán hátrány érte, jogviszonyát megszüntették, egyéni körülményeinek figyelmen kívül hagyását megtagadták, fokozatszerzésének befejezésére nincs, illetve az iskolavezetői döntésben leírtaknak megfelelően csak két évvel későbbi ismételt jogviszonylétesítést követően lehet módja. Az ezzel okozott hátrány az indítványozó álláspontja szerint az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésébe ütköző hátrányos megkülönböztetést valósít meg az indítványozóval szemben a tanulás Alaptörvény X. cikkében elismert szabadsága tekintetében.

4. Ezen jogsértést az indítványozó szerint az alperes felsőoktatási intézmény és az eljáró bíróság a Korm. rendelet 1. §-ának célja szerinti, kiterjesztő értelmezésével elkerülhették volna. Ez már csak azért is így van, mert a Korm. rendelet érintett szabálya nem azt mondja ki, hogy a nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény 2016. szeptember 1-jétől hatályos 53. § (4) bekezdésétől eltérően rendelkezik a veszélyhelyzeti szabály, hanem csak a jogszabályi rendelkezés megjelölését tartalmazza, a támadott határozat pedig – az iskolavezetői döntéssel ellentétben – immár maga is ennek a jogszabálynak ezt a rendelkezését jelöli meg a döntés

jogalapjaként. Azaz a Korm. rendelet eltérést adó rendelkezése úgy is értelmezhető volna, hogy az a korábban hatályos, az ügyben alkalmazandó törvényi szabályoktól való eltérésre is lehetőséget ad.

IV. Az indítvány érdemi indokolása az Abtv. 26. § (1) bekezdésén alapuló kérelem vonatkozásában

1. Az indítványozó álláspontja szerint ugyan az ügyben az alapjog sérelmére a támadott határozat vezet, de ez szorosan összefügg természetesen az alkalmazott jogszabály tartalmával, amelynek nyelvtani értelmezése, illetve az alkotmányossági szempontokat is figyelembe vevő kiterjesztő értelmezés határozott elutasítása alapot adott az ítéletnek megfelelő álláspont kialakítására. Mindezek alapján a Felsőokt. tv. 53. § (4) bekezdésének és 114. § (2) bekezdésének megsemmisítését az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján a jelen indítvány III. pontja szerinti tartalmi alkotmányossági szempontok alapján kérem.

2. Az indítványozó álláspontja szerint – az indítványozóra a 3352/2022. (VII. 25.) AB végzés által rögzített módon a konkrét eljárásban nem alkalmazott Korm. rendelet szabályától eltérően – e két törvényi rendelkezést nemcsak, hogy alkalmazta jelen ügyben a bíróság, hanem azok esetében az Alkotmánybíróság – részleges, például az intézmény méltányossági döntésének abszolút határidejét meghatározó szövegrészre korlátozott – megsemmisítéssel, illetve alkotmányos követelmény meghatározásával képes lehet az Abtv. által biztosított eszközökkel olyan döntést hozni, amely az indítványozó alapjogsérelmét anélkül orvosolja, hogy ezzel bárkitől megvonna a jelen indítvány által is indokoltnak tekintett, a pandémiával összefüggésben biztosított kedvezményeket.

*

Az indítványozó az Abtv. 52. § (5) bekezdés alapján kéri adatai zárt kezelését.

Budapest, 2022. december 20.

dr. Sepsi Tibor Lajos
az indítványozó jogi képviselője

